

Bevärrjelse.

Ne vill jag glömma allt, som druppit sitt lömska gift i lyckans skål, som efter oss likt skuggan krupit och listat sig intill ditt öra, att du ej mera skulle höra min kärleks troget beta vittnesmål.

Mot skuggan af förtviflans stunder ett minnes rosenkimmer står af daggigt friska, soligt ljumna, då vi och allt, af sällhet stamma, förnummit livets helga under, — all skapelsens och hjärtans vär!

Så all den skönhet, minnet gömmer, jag menar fram som vålnad vän. Den sällas sälligt ler och dragar. Beskråd lyckans öga jag glömmar. — Vi gå i vårlig aftondager. De ställa vägar under gröna trån. — Gustaf Ullman.

Födelsdagsfäst.

af Karla Rönne.

Man säg genast, att inte börde till den vanliga publiken. En handverkare troligen, som tagit sig lite ledigt på hantverksborden och med hästra och harn komma ut i det gröna och fylla lungorna med skogsluft. En kypare kom fram och gjorde sin bock.

— Fem kaffe — extra godt, och bröd dito — dubbla ransoner! — Men, far då! — Ses, du mor! Det är inte din födelsdag mer ut en gång om året! Och pyssna kunna nog låna undan med kakorna. Intet knussel i dag, mutter lilla.

Musiken började spela, bordet fylles efter hand. Födelsdagsbarnet, en mager, lite blek kvinna med mörkt, glänsande hår och viltiga bruna ögon, tittade sig omkring. Hennes uppmärksamhet fästes vid en person, som syntes in mer frammande för platsen framför "societetshuset" i handverksfamiljen. En gammal gammal, ytterst förtligt klädd men ren och hel, hade slagit sig ned vid ett ledigt bord alldeles intill musikstråden. Händerna höll hon andaktigt knippta kring en blå bomullslinuk. Och de glänsande ögonen följde med tydlig förtjusning hvarje rörelse af musikanterna där uppe.

— Åk, så grann! Så grann! De kan spela! mullade hon halhögt och nickade så förmöjd efter hvarje nummer. Och i synnerhet när trumman föll in med kraftiga hvarfvar lyste det gamla skrynkliga ansiktet af nöje. Märkligt nog fick hon sitta kvar. Ingen beställning gynnades gjordes om af att visa bort henne.

Hvar hör hon väl hemma, den gamla? Eller en farmor eller mormor från korporna där borta i utkanten af staden, hvilken för en stund lämnat den kvavva stugan och på egen hand sett sig af inåt den grönska skogen? Och nu, lekad af musiken, smugit sig fram bland den fina publiken utan att begripa, att här var inte plats för en sådan som hon?

Vid bordet närmast den gamla färr man visst också födelsdagsfest. Tvänne bord öfver fluttade samman, att den stora födelsdagskakn med sina sockerströmsringar, flankerade af sår- och bakelsefat, må få rum. Vid ena ändan tronar en bricka med likör- och punschbotteljer.

— Det är ett sällskap brunngäster ur "societen". De ha tydligen roligt så sin granne. Hvar gång denna blir entusiastisk i sin beundran för musikprestationerna, skratra de hejllöst, men glömma inte att samtidigt njuta af det goda på det rågade bordet.

Vårt födelsdagsbarn kan inte taga ögonen från den gamla. — Stackare! sade hon medlidnans. Hvad hon ser nöjd ut ändå. Här sitter hon bland oss andra ätande och drickande människor och känner den frestande kaffedoffen. Och hon är den enda, som inte får smaka! Tank, om någon vänlig själ bjöde henne på en kopp. Nog skulle hon bli glad!

— Om vi skulle bjuda henne! — Åk, så snäll du är! Jag har suttit och tänkt på detta hela tiden, men ville inte ha dig om det. Kyparen tillkallades och fick sina order. — Om en stund nalkades han den gamla och placerade en välfyllt bricka framför henne. Gunman började flytta på sig. Antagligen trodde hon platsen upptagen och beredde sig att symna följt.

— Var så god! — Kyparen serverade. — Nej, jag ska' inget kaffe ha. Jag har inte beställt nåt. — Hennes ton var riktigt ängslig. — Jo, var så god! Det är rekvierradt åt er! — Nej, nej! Jag har inga pengar, jag ska' inget ha — värdje sig gumman.

Ändligen lyckas han få henne förstått att hon bjödes på trakeringen, att en annan betalar kallest. Det skrynkliga anletet blir som själva solen. — Det darrande fingrarna gripa girigt efter grädder och socker, hälften af koppens innehåll hålles "till svalas" på tafetet. Och långsamt, nästan högljuddigt, börjar hon njuta af drycken. Första och andra kappen, båda med dopp, inmundades. Och ändå är det

flera kyar af de gods kakorna! De gömmas i den blå säcken. Kanste du någon gammal kassar eller ett barnbarn, som skall ha sin ranson af den önskade förläggningen. Vid bordet rundt omkring har man lika roligt så gummanns fröjder vid kaffet, som nyss åt hennes barnsliga förtjusning öfver musiken.

Men den eleganta födelsdagsdamen ser lite underlig ut där framme vid det digrande bordet. Männe öfven hon tänkt glädja den fattiga gamla med en kopp och känner sig förargad öfver att vara förekommen? — — — Konserten var slut. Publiken troppade af.

Äfven gumman reste på sig och stappade bort. Inte hade hon förstätt taga reda på hvarifrån valfågaden kom och intet tack fick handverksfamiljen för sin vänlighet. Men det begärde de nog inte heller! De voro nöjda med att ha beredt en fattig stackare en liten glad öfverraskning.

Saskatchewan i genomskärning.

(För S.C.T.) Dyre väänner!

Det finnes en liten plats öster om Wadena som heter "Kuriko" — visserligen har man på färdigtabellet ett skriftligt Kuriko, men jag förstår väl att det skall vara kinkighet i stanningen, så lät oss kalla platsen rent ut Kuriko. Det är icke långt ifrån Wadena; man kan utan olägenhet komma fram och åter på samma dag.

Det är icke något särskildt kända-teckande för denna plats, endast namnet kom mig emellertid att nämna den. Vi håller oss i Wadena, ehuru vår tid här är snart ut. Innan vi far går vi ut till Cavalli — han den svenske italieneren eller tvärt om. Ja, Ni vet väl den rölige, kortklippte mannen, han, som har en så kvick kring och så många smågråder och fyra pojkar. Ni känner väl Pete, han som har arbetat i basementet på 325-an en tid på våla — just dom ja! Vi skall taga "adieu" af dem och Algot skall följa med tillbaka till stan ängen därpå.

Klockan sju är jag uppe och skall luffa iväg till några granar, ungefär en mils marsch. Det är bestämdt att jag "skall gå in när jag tittar förbi" Cavallis på väg till stan. Tåget går 11.50 och kl. 10.10 är jag hos Cavalli. Det är 6 mil till stan. Men här skall det vara kaffe och väfflor och — och — och alla hästarna äro ute på åkern. "Spinn för 'apostolstjärnorna', Algot! 'I ljude orolien, 'kl. 11.50 är jag på väg till stan. Saedt och jorsten hörjar.

Det är förskräckligt smutsig på vägarna, men framåt går det. Algot väntas och pustar och följer med. "Det är sannoligen både första och sista gången jag går med en tidnings-agent", säger han. Jag springer som haren kring sigeln — han måste nu sitta sig och "hvila" — och mitt på vägen — (?) Det går 5 minuter för-lorade, hvilka måste tagas igen, så vi öka farten litet. Hej, hvad det går!

Så hålles farten i 20 minuter och vi äro i stan half 12. Vi hafva sålunda tillryggelagt 6 mil på 50 minuter i det mest ofönklbara väglag. Aldrig har Algot Cavalli gått så rasande fort, och han kan tacka sin mammas väfflor att han slapp springa.

Parväl nu, Wadens folk! Och leve till god hälsa både för Er själva och det som ligger i jorden och gror. Jag reser nu öfver Saskatchewan till Regina. Jag hälsar på ett par svenska familjer Rienstad och Sandström. Båda dessa drabbades af den hemska ödeläggelsen i Regina 1912. Mrs. Rienstads man omkom under ruinerne af sitt hus. Glömskan har bredt sitt för öfver sorgerna från detta hemska skådespel; där ruinerne stått så nu nya boningar, dock, och en annan har grund påminner om händelserna.

Nästa mål är Moose Jaw. Här väntade jag att finna två loger arbete, men bef besviken. De hafva båda gått och jag lämnat för att antasta om begravnigen. Svenskerna hafva rest ifrån Moose Jaw och dess omejd och norska äro "sär-ner af Norge" och lära icke vara synnerligen intraserade i nykterhetsarbetet. Jag var således snart färdig med mitt arbete där och ställde så kosan mot gaststaden Med: Hat i Alberta.

Jag ber om öfversende med att jag skär in ett stycke i Alberta. Men ser Ni saken är den att vi har så många trefliga svenskar och norskar i Med. Hat, att jag ej kan neka mig något se dem. De flesta hafva kommit från Winnipeg. Den första jag råkade var min vän och kamrat Berg-holm — jag var då på väg till Anders Månson.

Men innan jag går vidare måste jag beskriva ett fenomen som jag såg just som jag stigit på tåget i Moose Jaw. Det var en liten, undersåttig man med gladt utseende, i ålder mellan 20 och 60 år, som ryckte mig i armen. Förundrad vände jag mig om och så — där satt ingen annan än "Johnson på College" och smålog.

Det vardt er språksum resa till Med. Hat, som äfven var Johnsons mål. Vi gjorde naturligtvis sällskap vid framkomsten och hjälptes åt att finna reda på "Norwood", där våra landsmän äro bosatta.

Här bor Anders Månson och Britta och Westin och Elvström, målare Gill-berg och Harald Hansson m. fl. Jag får mitt kvartal hos Månson, som minnerts väg från "Crescentview", där flere af våra karaktärstänkta ungdomar bo, såsom Baleson, Martin Olsson m. fl.

Så här ser Med. Hat ut: Själva affärsstaden ligger i en djup dal omgifven af höga, branta kullar. På den södra af dessa är re-sidenstaden belägen samt upp för dessa sluttningar. Gatorna äro här branta, hvilket gör Med. Hat till en treflig stad. Du märker det i och med du stiger utaf tåget vid C.P.R.-bangårderna.

Med. Hat är säkert den enda stad i de tre "prarie-provincerna", hvilken har en stadspark i ordets egentliga bemärkelse. Den ligger mitt i hjärtat af staden; såsom en moder strükande sina armar mot folket. Konserter hållas där hvarje söndags- och söndagskväll infor tusentals åhörare. Genom staden, rinner Saakatchewan river, som skulle i hög grad bidraga till stadens skönhet, om dess stränder blefve ordnade.

Med några få ord: Med. Hat är en stad, skönare än alla andra, från Manitoba till B. Columbia. Men det lefva inte stadens inbeyez-krar på. De synas snarare lefva på de "ögliga tiderna". Många af våra kamrater på är arbetet i den här staden, hvilken ständigt utger sig för en god stadsinboscning. Och det mest beklagansvärda är det faktum att det är en svensk kontraktare från Winnipeg, som så hand-ter sina landsmän att de nu på sysslolosa och ur stånd att lämna staden.

Det är dock att hoppas att arbetet blir tillgängligt för dem — hittills synes det dock betänkligt. Stadens byggnadstillfällere äro litte under en månader som gått 1914 — ja, blott hälften mot samma tid 1913. Nu till hur de lefva i Med. Hat. Där finnes en förening som heter "Gasaligan", hvars uppgift är att sammanhålla svenskarna, samt en bland norska. Jag hade tillfälle att besöka norska möte samt del-taga i en diskussion i nykterhetsfrågan, hvilken blef både intressant och lärorik.

En dag träffa vi Oscar Johnson från Winnipeg och vi besöta ut på och fiska. Sällskapet utgöres af Johnson, Bergholm, undertecknad samt en erabb till (hvars namn jag lyckligtvis glömt, men vi kunna ju kalla honom för Kalle). Vi tåga med våra redskap till river-banken, där Baleson redan är i sitt sk; kasta ut våra krokor dolda af gräsoppor och vänta på napp. Efter cirka 25 sekunder öfvar underteknad up en 20-pundare och strax därpå Baleson en half döt. Här metas med ovanlig tur för alla utom för Bergholm. Ett tu tre drar Kalle i rfeven och skriver i vattentill knäna för att välkomna gästen. Jag ser på Johnson att han tänker på den stor-tade "sauppen", ty han ser så be-läten ut.

Nu ha de fått in rfeven så pass, att Bergholm kan lugga tag i nedre änden af den. Han drar säkra och varligt — lugger så med näfven i vattent och drar upp — en rock! Nu nappar det på Johnsons rfev. Vi rusar dit och förspellet blir det samma som efter Kalle. — Denna gång stiger Kalle i vattent och drar opp — byxorna till kostymen.

Det skulle erfordras en gramophone för att återgifva hvad som följde — nog af, vi pakade ihop våra saker och gingo hem till Johnson, där min fisk blef spisad.

Det var ett lyckadt fiskerej ensamt till dag efter, då Baleson ensamt fiskade en vagnslast — ögris! Nu ha de slutat fiska, svenskarne i Med. Hat och slagit sig på skalleromskjakt. Det är Harald Hansson och målare Gillberg som fått den fixa idén, och den skall sättas i praktisk verksamhet af Hilding Westin, som lär vara "expert" på skalleromar. Målaren skulle spela fiol, medan Westin skulle spela odujret med klor-form, så sades det.

Jag vet nu ej hur det gick, ty jag måste lämna den och staden. Jag hoppas emellertid att jakten blef lyckad och ingen särad. Nu, väänner, lämna vi Med. Hat. Britta och mor Månson och fista vä-ra blickar på Tomkins, där vi mötas nästa gång. Med hälsning till Hilma och Augusta från Erje är jag Eder. Axel J. Carlsson.

Dödsdömda Präster.

Att kyrkans tjänare sitta såsom grofva förbrytare på de anklagades bänk har ju till de mera sällsynta händelserna. När det förekommit, har tillräckligen alltid väckt den allra största uppmärksamhet. Särskildt var detta fallet i de tider, då den allmänna folkupplysningen med tyf tillföljande nyktra betraktelsesätt ännu icke sltit bort den gamla kyrkans och glörovidigheten från kyrkans majestät och dess mäktiga tjänare. En präst, anklagad för groft brott, var på den tiden nedt örbörd. Hans minne blef medelpunkten, hvar-om signer och fabler sedan fortsatte

Från nykterhetsfältet.

(Denna utläggning publiceras af O. L. Rindö, 415 S. Fourth St., Winnipeg, och alla för saken intresserade äro välbäddade sig till denna.)

"MORALISKT UNDERSTÖD"

För S. C. T.

I en tid som denna, som så i egen fallande karaktäriseras för sin lifaktighet i socialt och intellektuellt af-seende, är det af vikt att den enskilda samhällsindividens upgifter en positiv ställning emot de olika sociala strömningar, som på genom samhälls-lifvet. Tidsandan kräver, att man intager en bestämd hållning emot emot de samhällsliga frågorna och icke passivt åskådare buru de olika problemen lösas.

Den betydelsefullaste af alla samhällsfrågor är nykterhetsfrågan. den, som så säkra, uppbrar alla de andra, ty dess slutliga lösning är, i stort sett, beroende af nykter-hetsfrågans utveckling och lösning. De många sociala missförhållandena i samhället, är till stor del föranledda af dryckenskapen, eller, om icke direkt orsakad därav, försvaras och förhindrar emellertid denna last möj-ligheten för förbättringar af nämnda missförhållanden. I betraktande af denna frågas betydelse, har man all-anledning till den nitiske, mål-medvetne samhällsmedborgaren fram-ställa frågan: hvilken ständpunkt ut-ger du emotom nykterhetsfrågan? Är du med eller emot?

Hur ofta har jag icke, då talet fallit på nykterhetsarbetet och på indivi-dens skyldighet, att aktivt deltaga i nykterhetsarbetet, erhållit det und-vikande, föga nöjaktiga svaret, att "ja, att förena mig med någon orga-niserad nykterhetsförening, eller blifva fullkognat abstinent, det tror jag inte är nödvändigt, men jag försäkrar under om att ni äger mitt moraliska understöd...."

Moraliskt understöd! Hvad betyder egentligen moraliskt understöd i en strid af sådan art och betydelse för samhället, som den, hvilken föres af nykterhetsfrågorna? Betyder egentligen moraliskt understöd någonsin något i någon social, samhälls-lig strid? Nej, och åter nej! Moraliskt understöd utant aktivet understöd kan icke föra en sträfvand till enda steg framåt. Den ljumna försäkringen om moraliskt understöd och sympati, som hundratusental af personer i vår tid gifva oss nykterhetsvänner, då vi ap-pelleras om deras bistånd, ger oss icke den ringaste hjälp, utan är tvärtom till stort hinder för stridens utvek-ling och framgång. Hvilken framgång skulle icke nykterhetsfrågan röna, och hur nära det ämnas framgågen af-lägsna målet? "rusdrycksför-ännu finna sig själva, om alla dessa "moraliskt understöd" gifvande sam-hällsmedborgare gingo i våra led, fyl-kade sig kring våra ständer och ak-tivt deltaga i striden mot samhäl-lets första onda? Besinna det, du ljumma sympatigivare! Det finnes organiserade kyrkosamfund af olika slag, hvilka alla i enlighet med sin religion, kalla sig nykterhetsvänner och hvilka, som sådana, alltid förklarar sig med belåtenhet och tillfredsställelse äse de organiserade nykter-hetsvännernas sträfvan, och som ofta icke finna ord, vaerka nöd att berömma deras arbeten och af fullt hjärta önska dem framgång och gif-va dem sin värma sympati och sitt moraliska understöd! Återigen det där moraliska understödet! Men bed om aktivt understöd, — handlingar och ej ord, — då är det nix!

Då en organisation med nykterhets-arbete som sin speciella uppgift är under uppsegling inom ett samhälle, att spinna sina trådar under en eller annan människors. Det gaf upp-slag till visor, dessa välbekanta skil-lingstrycker, — lika ömkliga till skalleromskjakt som till innehåll — hvilka på marknaden och torgårdar, ja, icke minst vid köpenskapet på kyrk-vallarna efter slutad gudstjänst säl-des och spredos bland allmänheten och sedan sjongas på smuktående melodier.

Änna örbördare var det naturligt-vis med en dödsdom öfver en präst-man. Det är nog också ytterst få så-dana, man har att anteckna i Sveri-ge, äfven om man går mycket långt tillbaka i tiden. En förbrytelse, sådan den nu döds-dömda kyrkoherde Nyström gjort sig saker till, mord med beråd mot, har emellertid begåtts inom relativt sen tid af en annan prästman, äfven den församlingsherde.

Vi slyta på den riksbekräade kyr-koherden i Silbodals socken i Värmland, Lindbäck, hvilken emellertid gick rättvisan i förväg. Efter hvad förtärraren till dessa rader nu för ögonblicket till baka-stående källor kunnat finna, får man emellertid på tillbaka i tiden så långt som till 1720, sedan det hände, att en prästman i Sverige fick låta sitt lif på afritsplanen. Det var kyrkoher-den Peter Brenner. Det var kyrkoher-den Peter Brenner. Om man kan till-uppdrättas åt hans minne trygt på-stå, att hans brott var det ojämförligt ringaste af nu nämnda.

Peter Brenner var fallpräst i Karl XII:s krig, var i fångenskap i Ryss-land många år samt kom slutligen till Turkiet och var med vid Bender. Han höll just på att predika, då han af-

ringen därtill har åstadkommit och moraliska understöd i striden mot DU måste inse att det är din skyldig-het att analyta dig till den moderna nykterhetsrörelsen! Langusten är en förtärlig öde-liggare af människolif; tusentals af människor dödas årligen i järnvägs-olyckor, grufvolyckor, sjöolyckor o. s. v., och stundtals uppskakas världen af de väldiga olyckor, som stundom kräva hundratals af lif, och denna gänsala af medöknan och sorg vid så-dana olyckor är ju på sin plats och fullt berättigad, men man ägnar knappast en allvarlig tanke åt det försäkrings föreläggande, som alkoholen stundligen och dagligen ut-öfvar. Tänk härpå och öfverväg om ditt

da finner man snart prof på allväret i dessa värda ord. I stället för att förena sig med logen eller föreningen och underlätta dess arbete och föra det samma till framgång, står man tviflande utanför, med kritiska blickar och ofta kanske med hänande anmärkningar, betraktande logens ut-veckling. Man erkänner det behörf-tansvärda i företaget och säger att "saken är god" — nej, det faller dem icke in! Man har så lätt för att göra andra göranden och låtanden och, att, såsom utomstående, gifva värmlunda råd, men om man har en god idé att framhålla, en god plan hur ett effektivt nykterhetsarbete kunde och borde utöfas, något som dessa sympatigivare ofta låta påski-na sig hafva, vore det icke bättre att förena sig med de organiserade nyk-terhetsleden och genomföra dessa re-former. Det tyder mera på nykter-hetslid. Jag har sett tillfällen, där förhållandena varit sådana, att det stora flertalet tillhörd den passiva eller neutrala klassen, d. v. s. sådana, som icke har något emot nykterhets-arbetet — hvilka själva äro abstol-intistiskt befradad och önskvärhet-ten af rusdryckernas afskaffande, — men där ändå ett organiserat nykter-hetsarbete är omöjligt att få till stånd. — Anledningen? Den gamla och ändå alltid nya ständpunkten, att "jag behöfver inte vara med", med tillstas af den saliggrödda "sympation!"

Resonemanget att "jag" icke be-höfver aktivt deltaga i utrotande af ett ondt, som lotar i samhällets välfärd, är öfverfärdigt och samvets-löst i ett lagbundet samhälle, där den enskilda individen är ansvarig för den andra säkerhet till lif och lem; så-vida man icke byllar den föarsiska frasen: "Skall jag taga vara på min broder?"

Samhällsmedborgare! Medveten om allt det elände, som rusdryckstrafiken bringat och fortfa-rande bringar samhället, i form af nöd, sjukdomar, brott o. s. v., i oänd-lighet — kan du med godt samvete lugnt äse allt detta utan att söka på-skynva afskaffandet af orsaken till allt detta? Du kan icke undkom-ma med en undskyllan, att du icke känner till rusdryckernas konto, ty hvarje vaken medborgare af vår tid är förtrogen med rusdryckens förban-nelse. Se dig om i ditt eget samhälle, ditt eget grannskap, bland dina be-sakta, ja, kanske bland dina egna, och du behöfver sannoligen ej söka med ljus eller lykta för att se spår af rusdryckslastens försäkriska härjningar. Kan du, med allt detta för din själs ögon — med rent sam-vetet affärda det hela med ett: "det angår mig inte!", eller öfverlämna åt andra afskaffandet af detta onda? Är du själf utan plikt, är ditt morali-ska understöd nog? Nej! aktivt arbete är hvad samhäl-let kräfvär af dig och har rätt att begära!

Då Titane förökykades förspländes 1503 människolif. Direkt eller indire-kt förspländes genom rusdryckshand-teringen 1503 människolif under loppet af hvar 2:de dag under året. — På årslöden efter Titane-olyckan voro 651 skadeersättningsanspråk inlämnade, uppgående till \$16,500,000. En-samt i Förenta Staterna ödeligger rusdryckshandteringen mera än \$16,500,000 för hvar 4:de dag under året. Tänk på dessa siffror, tillika med allt det elände som rusdryckshand-

teringen af kalabaliken. Hemkommen till Sverige blef han kyrkoherde i Vasa. Började då sysla med politik och kom in i stämplingar, för hvilka han fångad sändes till Stockholm. Det var färdigt att på den tiden säga något om det konungliga majestätets görande och låtande, hur galet och besatt detta än var. Den 4 juli 1720 blef Brenner halshuggen vid Skanstull.

Kyrkoherde Lindbäck, Silbodalsprä-sten gemenligen kallad, blef förvän-ten att hafva blandat gift i natt-vardsvinet och därmed bragt flera personer om livet. Han tycks ha varit en fullständig Ekenbergsnatur, som redan under studenttiden gjort anslag till giftnöjningsförsök, omru en sådär försyn räddade det offer han utsett.

När Lindbäcks hemska förebafvande ändligen upptäcktes, blef han häk-lad och för till lingsfängelset i Karl-stad. Efter hvad vi nu vilja minnas, hade häraderätten redan hunnit full-föra dödsdomen öfver honom, då han gick rättvisan i förväg genom att hänga sig i sin cell i fångelset. Detta hände 1865.

Den Lindbäckska rättedömden och brottmålsdomen öde väckte ett örbördigt uppseende, liksom förtärranden var med Brenner.

Åttaliga skrifter sågo med anled-ning däraf dagens ljus, och fantasti-ska historier utspykades om hans öden. Det troddes bland annat, att han smusslats ut från fångelset och undkommit till Amerika, därfor att höga vederbörande ej skulle tillåta en sådan skymf mot kyrkans prestige som att en präst blef afritad.

T. II.

Den gamla politiska läroanstalten för skicklig och samvetsgrann läroanstalt, och experimentera icke med patentermedicin, profbedövande eller elektriska bälten. Dr. Leigh har gjort prövningar, utspökade och kroniska sjukdomar till spelande och har under sin 25-åriga praktik i Chicago behandlat och botat hvarje tänkbar form af dessa sjukdomar, af hvilka många kroniska fall af andra läkare förklarats hopplösa.

Unga män! Förlova ert hopp om att återvända Er för-lorade hälsa och manuskraft, ty vi kunna bota Eder. Sjukdomar i systemet, förskrädd genom ungdomligt oförstånd och synder, såsom nervositet, hjärtklappning, svårigheter i ryggen, förkast af lifsbarn, maffthet, hufvudvärk, oömskelighet, dålig matsmältning och låtanden låtanden botas fort och billigt i de-passio hemlighets genom de nyaste och mest pålitliga metoderna. Njur- och blåsanssjukdomar, blod- och hudsjukdomar, bröst- och magtjänstör, nervös svaghet, strukturer, åderbräck, snart samt alla sjukdomar hos män, behandlas och bota enligt snabba, säkra och vetenskapliga metoderna. Ni kan lita på årlig behandling, samt de bästa mediciner och behandlingsmetoder, och vårt arvode är så ringa, draga nytta af vår hjälp. Absolut trycklöshet garanteras. Rådfrågning, personligen, genom bref eller fräglissa, är alltid gratis kostnadsfritt.

Värdefull Rådgifvare Fritt "GODA RÅD," den berömda svenska boken, som Dr. Leigh skrivit och som behandlar de bästa sjukdomar hos män, ungdoms- och kvinnliga sjukdomar, samt allmänna hälsa och välfärd. Den innehåller de bästa mediciner och behandlingsmetoder, och vårt arvode är så ringa, draga nytta af vår hjälp. Absolut trycklöshet garanteras. Rådfrågning, personligen, genom bref eller fräglissa, är alltid gratis kostnadsfritt.

DR. L. K. LEIGH, 177 No. State Street, B 14, Chicago, Ill.

En utmärkt god, något använd MOTORCYKEL med nya ringar, finner till salu för billigt pris på Norrönas kontor, 325 Logan Ave.

TO LET Nice four room suite with bath to let, gas stove and every modern convenience. Reasonable rent. Apply to Canada Weekly Printing Company 325 Logan Avenue Winnipeg, Man.

Imperial Bank of Canada Etablerad 1875. HUFVUDKONTOR — TORONTO. Tecknad kapital \$10,000,000. Inbetald kapital 6,925,000. Reservfond 8,100,000. Tillgångar 72,000,000. Vaxlar eller "Money Orders" utfärdas, betalbara till fulla värden i Sverige och Norge, eller hvarje annan plats i världen. Höga räntor gifvas på svenska insättningar från \$1.00 och mera. D. G. ROY, Manager, Toronto-Office.

NORTHERN CROWN BANK HUFVUDKONTOR — WINNIPEG. Grundfond (aukturerad) \$6,000,000. Inbetald kapital \$2,860,000. Direktoren: President Sir D. H. McMillan, K.C.M.G. Vice President Jas. H. Ashdown, H. T. Champion, W. J. Christie, Sir D. C. Cameron, K. C. M. G. A. McTavish Campbell, John Stovel. Alla slags bankaffärer utföres. — Konton öppnas i billiga villkor för enskilda, firmor, korporationer och sällskap. — Vaxlar dragas på alla platser i Sverige och Norge. Ni kan insätta en dollar. Räknan tilläggs hvarje halfr. Särskild omsorg åt sparbankskafvelnigen. Cor. William & Nena Streets. Filialer öfver hela Canada. TH. THORSTEINSON, Manager.

SOMMAR EXKURSIONER TILL SVERIGE Hvarje lördag från Montreal under juni månad af de stora, nya, snabbgående ångarna på DONALDSON LINE AFGIFTERNA SA LAGA, ATT ALLA HAFVA RAD ATT TAGA EN TUR TILL SITT GAMLA HEM. Biljetter kunna erhållas för släktingar och väänner, som ni önska taga öfver till Canada. Eftersänd broschyr, visande de exceptionellt fina tredje och andra klass akkommodationerna i hitvig på våra ångare. Agenter för linjen på alla större platser i SVERIGE. För fullständig upplysning se hvilken ångbåts- eller järnvägs-agent som helst er tillskrif. H. E. LIDMAN, General Agent, 349 Main Street, Winnipeg, Man. P. M. DAHL STEAMSHIP AGENCY, speciella agenter.

Svenska Canada-Tidningen är svensk.